

hyre lutter fremmede Folk til danske Skibe. Der er kun den Indskrænkning tilbage, at Skipperen og Styrmanden skulle være Danske; men i 1864 under Krigen blev det bestemt, at man, saalænge denne varede, maatte tage svenske og norske Styrmand, der havde Qualificationer fra deres Hjemstavn, til at tjene som saadanne. Der staaer altsaa nu kun tilbage, at det er forbudt at have Skipper og Styrmand fra Sverrig og Norge. Jeg kan ikke troe rettere, end at det vilde være nyttigt og til ingen Skade, om dette Forbud blev ophævet, og jeg henstiller derfor til den høitærede Ministers Overveielse, om det ikke kunde være rigtigt at ende disse mange forskjellige Love med Hensyn til Søfarten med en Ophævelse af dette Forbud.

Winther: Jeg skal kun med Hensyn til det, der blev ytret af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. Rimestad), erklære, at jeg ikke har sagt, at der sandt slige Underhandlinger Sted bag Regjeringens Ryg. Jeg har kun sagt, at det i mine Dine havde Udseende af, at Sligt kunde have været Tilfældet, og dette stødte mig. Jeg maa bede, at man ikke tager mine Ord anderledes, end de virkelig ere faldne. Med Hensyn til, at jeg har betegnet Forslaget som et mindre heldigt Foretagende — jeg erindrer ikke Udtrykket — skal jeg gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at hvad der er udtalt af den høitærede Justitsminister, i høi Grad taler for, at jeg har Ret i denne Henseende. Det blev sagt af den ærede Minister, at det vilde være uheldigt, om Regjeringen, naar den ikke kunde fuldføre en Sag uden efter diplomatiske Underhandlinger med en anden Regjering, da skulde staae ligeoverfor denne med en Instrux, og at den ikke stod fuldstændigt frit, naar her var udkommen en Lov som denne. Det forekommer mig, at naar dette er Tilfældet, og jeg antager, at den høitærede Minister har Ret heri, er det ikke vel betænkt af de ærede Forslagsstillere nu at komme med deres Forslag. Der er desuden senere kommet en ny Grund for mig til at antage, at jeg har Ret i denne min Anstuelse; det er en Ytring af det samme ærede Medlem, nemlig, at han havde tænkt sig, at det var muligt, at man, naar man saae den

Form, hvori den i det norske Storthing forelagte Lov udkom, da kunde finde Anledning til at foretage Forandringer i det foreliggende Forslag ved Behandlingen her. Det er efter min Mening naturligere at oppebie, hvorledes den norske Lov bliver, naar vi her ville vedtage en Bestemmelse, der skal rette sig efter denne. Netop dette synes mig at tale for, at det havde været rigtigt, at man ikke nu havde gjort dette Skridt. Efter hvad der iøvrigt er udtalt af et Par af de ærede Forslagsstillere, at de ikke saa stærkt holde paa Forslaget i dette Øieblik, og da jeg ogsaa er enig i, at det var ønskeligt, at Foranstaltningen blev truffen, og da Ministeriet vil tage under Overveielse, hvad der videre kan gjøres, forekommer det mig gavnligt, at Sagen er bragt under Omtale, skjøndt jeg finder, at det havde været bedre, om det var skeet under Form af en Interpellation. Jeg mener derfor, at vi uden Fare kunne lade Sagen falde, da vi have haft den Nytte, vi kunne faae deraf, og da Regjeringen vil tage den i sin Haand.

Tscherning: Jeg skal først berøre et tilfældigt Punkt, der er bragt paa Bane af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage). Han har meent, at Regjeringen burde gaae ind paa at tillade, at Skipper og Styrmand paa danske Skibe maatte være Udlændinge. Jeg troer, at dette vilde være urigtigt; thi vi maae betragte Svenske og Norske som Udlændinge ligesom alle Andre. Vi stille os i en falsk Stilling, naar vi behandle den ene Udlænding paa anden Maade end den Anden, idetmindste før Reciprocitet gennem Underhandlinger er tilveiebragt. Naar der mod dette Forslag er reist en Slags Breidelse, idet der er sagt, at det burde være kommet frem som Forespørgsel, saa ligger det jo nu for som en Forespørgsel, og bør derfor med Rette kun behandles som saadan. Der har ved denne Leilighed været talt om, hvad det Udtryk kunde betyde, at være gaaet bag Regjeringens Ryg, og Mange have sagt, at man ikke kunde siges at være gaaet bag Regjeringens Ryg, eftersom Sagen ligger offentlig for til Behandling. Men dersom man kunde tænke sig, at nogensteds i Norge og nogensteds i Danmark iforveien havde aftalt og fra begge